

125

Sang for de Danske Konfessere i Rom paa
Skrevne Digt.
Hjjaarsaftenen 1820.
daterede 37

Snaart Aarets sidste glimt forgaar,
Det er fuldbragt.
Men trofast Venskab evigt staaer,
Og Villens fljrkend Aar for Aar,
Og fri Begjæftning ei forgaar
Trods Tidens Magt.
The kempes vi for hoed er godt,
Og spenkes Niid og Verdens Spjot
Bragt.

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Til Læer vordes Død og Fald
Ud Miesens Prægt.
Ia hver Sjæl fljgtes fra vor Hal,
Der agter ei sit høie Tald,
Der stræber til sit eget Fald
Med nedrigt Prægt.
Til hver, som ei med fræidigt Mod
For Miesens konges Lid og Pald
Med Ljft.

Erns Skaal da for den høie Kraft
Stok mig Din Aand!

For hver, der lever ei omfort, ^{er}
Og blonder ei af Saagadumft,
Og høit begjæfter af sin Kraft
Med kraftfuld Aand!

For Trokhal og for Bøvaland,
For Livlighed og Danmarks Aand
Og Aand.

Ja tænker paa vort elskte Nord,
Der Liss os gav.

Naar Solikket brister her paa Liss,
Skal end vor Aand staa fast og stov,

Og vi vil tænke paa vort Nord,
Der Liss os gav.

Vi vil det hjælpe trofastt oss,
Selv naar Sorterint er Luets Norn
I Grav.

Erns Skaal for ham, der Muses tro,
Med Lunders Brands

Sin Plamflaas lod begjæftet fro,
For fiernt at spise Rossens Bro,
Og fulgtes af de Avendertros
Med Nijthens Brands!

Erns Skaal og for den Kontinesfal,
Hvis Straaler gaar fra Pol til Pol
Med Glavids.